इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्षीजतिवत् (309) ज्ञेयानि । क्विपि [1]प्रमीन्-प्रमीमौ-प्रमीमः इति रूपमिति विशेषः । [A]मीमितः ।

(1271) "मील निमेषणे" (I-भ्वादिः-517. अक. सेट्. पर.)

निमेषणम्=सङ्कोचः ।

मीलकः-लिका मीलकः-लिका, मिमीलिषकः-षिका, मेमीलकः-लिका ; मीलिता-त्री, मीलयिता-त्री, मिमीलिषिता-त्री, मेमीलिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककीलतिवत् (195) ज्ञेयानि ।

(1272) "मीव स्थौल्ये" (I-भ्वादिः-564. सक. सेट्. पर.)

मीवकः-विका, मीवकः-विका, मिमीविषकः-षिका, मेमीवकः-विका ; मीविता-त्री, मीवयिता-त्री, मिमीविषिता-त्री, मेमीविता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकजीवतिवत् (606) ज्ञेयानि । [B]मीवितः । [2]मीवरः ।

(1273) "मुच प्रमोचने" (X-चुरादिः-1744. अक. सेट्. उभ.) [अ]

'—मोदने च' इति माधवधातुवृत्ति-सिद्धान्तकौमुद्यादिषु पाठः ।

'कल्कने मुञ्चते मुञ्चेर्मोक्षे मुञ्चति मुञ्चते ।
प्रमोचने चुरादेर्णौ मोचयत्येष न त्वल्लदित् ॥' (श्लो. 47) इति देवः ।

मोचकः-चिका, मुमोचयिषकः-षिका ; मोचयिता-त्री, मुमोचयिषिता-त्री ; इत्यादिकानि समस्तान्यपि रूपाणि चौरादिकच्योसयतिवत् (560) ज्ञेयानि ।

---

1. क्विपि 'मो नो धातोः' (8-2-64) इति पदान्तनिमित्तको नकारः ।
2. बाहुलकादौणादिकेऽरप्रत्यये रूपमेवम् । 'मीवरः=मानी ।' इति मा. धा. वृत्तिः ।

A. 'वनाद् वनं सानुममन् द्रमन् गृहं
व्याधोत्करोऽहम्मतिमीमिताशयः ।' धा. का. 1.60.

B. 'अपीवितां नाप्यतिमीवितां श्रितं तनुं सुतीवोरुमनीवमध्यमाम् ॥'
धा. का. 1.72.

[अ] अत्र प्रमोचनम्=शरादीनां सन्धानरूपं कायिकं कर्मेति क्षीरतरङ्गिण्यां 'मोचयति शरान्' इत्युदाहरणदानेन ज्ञायते । मा. धा. वृत्तौ तु 'ऋणं निर्मोचयति प्रतिददातीत्यर्थः ।' इत्युदाहृतत्वात् मानसिकव्यापारविशेष इति प्रतीयते । उभयथाऽपि सकर्मकत्वं ज्ञेयम् ।